

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1TdoV/2/2017
Identifikačné číslo spisu:	9512100122
Dátum vydania rozhodnutia:	14.12.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Libor Duľa
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:9512100122.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Szaba a sudcov JUDr. Libora Duľu, JUDr. Daniela Hudáka, JUDr. Štefana Micháliku a JUDr. Petra Paludu v trestnej veci obvineného W. W. pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. a iné prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 14. decembra 2017 v Bratislave dovolanie obvineného W. W. podané prostredníctvom obhajcu JUDr. Milana Cíbiku, proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 6. novembra 2013, sp. zn. 1 To 9/2013, a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného W. W. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Špecializovaný trestný súd v Pezinku rozsudkom zo 7. augusta 2013, sp. zn. PK-1 T 28/2012 uznal obvineného W. W. vinného v bode 1/ zo zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák., v bode 2/ z obzvlášť závažného zločinu vydieračského únosu podľa § 186 ods. 1, ods. 2 písm. b/, ods. 3 písm. a/, ods. 4 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák. a § 141 písm. a/ Tr. zák., sčasti dokonaný, sčasti vo vzťahu k § 186 ods. 3 písm. a/ Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 Tr. zák., v bode 3/ z obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. e/ Tr. zák. vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. na skutkovom základe, že

1/ minimálne od roku 2004 bol členom zločineckej skupiny vystupujúcej pod názvom „S.“, ktorá existuje dlhodobo od presne nezisteného času, najmä v západnej časti územia Slovenskej republiky, ktorú riadi osoba s prezývkou D. a jemu priamo podriadené osoby, medzi nimi L. B. a M. B., pričom uvedená zločinecká skupina pácha koordinovane zločiny s cieľom získania najmä finančných výhod a v štruktúre zločineckej skupiny bol W. W. zaradený v jej časti pôsobiacej najmä v Bratislave, spočiatku ako biletár a neskôr podliehal priamo najvyššie postavenému členovi zločineckej skupiny s prezývkou D., pričom v rámci svojho zaradenia bol na rovnakej úrovni v rámci štruktúry zločineckej skupiny najmä s odsúdeným O. Z., odsúdeným A. O., s ktorými sa zúčastnil minimálne na spáchaní obzvlášť závažného zločinu zločineckou skupinou uvedeného v skutku č. 2/, okrem toho príležitostne vykonával

osobnú ochranu najvyššie postavenému členovi zločineckej skupiny s prezývkou D. a obchodoval s drogami, z ktorého obchodu odvádzal podiel zo zisku vyššie postaveným členom zločineckej skupiny,

2/ dňa 4. septembra 2008 po tom, ako bolo zorganizované stretnutie v ranných hodinách v herni v S. na Š. ulici č. XX členmi zločineckej skupiny tzv. S.Ý., a to odsúdeným O. Z., odsúdeným A. O. a členmi tejto zločineckej skupiny podliehajúcej M. B. a to s osobami A. B., R. B., odsúdeným A. I. a X. M., ktorí sa dohodli na realizácii predstieranej policajnej akcie proti W. I., ktorý mal byť vylákaný pod zámienkou kúpy drogy s úmyslom získať od neho finančné prostriedky a neustálené množstvo omamných látok, keď mali použiť odsúdeného Š. Y. na vylákatie W. I. na stretnutie, po zistení, že W. I. je prostredníctvom telefónu nedostupný, usmernili odsúdeného Š. Y., aby telefonicky vylákal na stretnutie L. I. pod zámienkou nákupu dávky drogy s tým, že následne budú žiadať výkupné od jeho brata W. I., sa večer toho istého dňa opäť stretli v herni, odkiaľ okrem A. B., ktorý dal súhlas na vykonanie činu, odišli k Hlbokému jazeru (Guláška) v extraviláne Senec, kde sa stretli už aj s obvineným W. W., odsúdeným L. P. a ďalšími dvoma doposiaľ neustálenými osobami, kde sa odsúdený Z., odsúdený P., odsúdený O., obvinený W. W. a dve neustálené osoby prezliekli do odevov s označením „Polícia“ a pripravili si zbrane s výnimkou odsúdeného L. P., odsúdený A. I., odsúdený O. Z., X. M. a R. B. ďalej utvrdzovali Š. Y. k spolupráci a ten zatelefonoval L. I., s ktorým si napokon dohodol stretnutie pri Hlbokom jazere, R. B., odsúdený A. I. a X. M. sa presunuli späť do herne, v čase medzi 21:30 h a 22:30 h sa k Hlbokému jazeru dostavil L. I. spolu so svojou priateľkou O. F., s vozidlom zn. Dodge Caliber s evidenčným číslom S.-XXXBU, ktorým zišiel asi 50 m od križovatky ciest smerujúcich na obec Sládkovičovo a Kráľovú pri Senci mimo cesty smerom k jazeru, kde zastavil a potom, čo sa s vozidlom pohol, mu cestu s vozidlom zn. VW Passat so zapnutými zvláštnymi výstražnými svetlami modrej farby a ďalším vozidlom zablokovali W. W., odsúdený O. Z., odsúdený L. P., odsúdený A. O. spolu s uvedenými dvomi nezistenými osobami, čím ho donútili s vozidlom zastaviť, rýchlo vystúpili z vozidla s výkrikmi „polícia“ a so zbraňami v rukách mierili na poškodených L. I. a O. F.Ž. a prinútili ich vystúpiť z vozidla a ľahnúť si tvárou k zemi, pričom sa pýtali, či majú pri sebe zbrane a drogy, obom kľakli na chrbát a nasadili pleteninové kukly, L. I. na ruky kovové putá a O. F. plastovú sputavaciu pásku, potom ich naložili na zadné sedadlá svojho vozidla VW Passat a viezli ich smerom na obec Kráľová pri Senci, kde išli aj so svojím ďalším vozidlom a s vozidlom zn. Dodge Caliber, kde asi dvesto metrov pred obcou odbočili vpravo na cestu smerom k bývalému termálnemu kúpalisku, kde približne po 50 metroch zastavili a oboch poškodených vytiahli z vozidla a prikázali im kľaknúť si do trávy, prehľadali L. I. a zobrali mu mobilný telefón zn. Nokia 6280 so SIM kartou s tel. č. XXXX XXX XXX a ďalej prehľadali vozidlo Dodge Caliber, odkiaľ zobrali mobilný telefón zn. Nokia 6280i bez SIM karty a občianske preukazy poškodených, pričom sa L. I. pýtali, kde má drogy, po jeho negatívnej odpovedi, ho jeden z páchatel'ov uderil do hlavy, takisto aj O. F., následne oboch poškodených naložili späť do vozidla a so svojimi vozidlami sa presúvali po ceste I. triedy č. 62 smerom od Senca na Sládkovičovo, kde po približne 2,5 km odbočili vpravo, kde prešli cez most nad riekou Čierna voda smerom k športovému letisku, kde po približne 100 m zastavili a poškodených vytiahli z vozidla a dali ich kľaknúť do trávy, zisťovali, kde je poškodeného brat W. I. a kontakt na neho, pričom sa správali agresívne a poškodeného bili, udierali päťami do spánkových častí hlavy a strkali kolenom, poškodený uviedol kontakt na svojho brata, pričom sa hovor nepodarilo nadviazať, ďalej sa začali poškodenému vyhrážať, že mu zlomia väz lusknutím prsta a pritom mu pomaly kývali hlavou zo strany na stranu, ďalej sa vyhrážali poškodeným, že ich „dopichajú nožom, podrežú jak divé svine“, hodia do blízkej rieky, odsúdený A. O. pristúpil poškodenému prst a povedal, že mu ho odreže a vynucovali tak spoluprácu a oznámenie iného kontaktného telefónneho čísla na brata alebo na osobu, s ktorou sa môže nachádzať, poškodený uviedol kontakt na spoločného priateľa O. S., s ktorým sa spojili prostredníctvom mobilného telefónu poškodeného, ktorého dali k telefónu, po prerušení spojenia od O. S. obdržali v čase o 23:29 hod. SMS správu oznamujúcu, že brat poškodeného je v Chorvátsku, pri následnej telefonicknej komunikácii s O. S. v čase o 23:36 hod. poškodenému pod fyzickým nátlakom prikázali povedať, že je v poriadku, následne odsúdený O. Z. prijal na mobilnom telefóne hovor od W. I., od ktorého žiadal výkupné za brata vo výške 2 000 000,- Sk (66 387,84 €), ktoré má priniesť v taške spolu s tovarom pod nadjazd za Triblavinou na diaľnici D1 v smere z Bratislavy do Senca a stanovil čas 30 minút, W. I. prisľúbil, že výkupné 2 000 000,- Sk (66 387,84 €) skúsi zabezpečiť, ale uviedol, že je v Chorvátsku, následne páchatelia sňali putá poškodenému L. I. a zviazali mu ruky za chrbtom s nohami a poškodenú O. F.

priviazali k nemu a všetci ušli s vozidlami z miesta činu,

3/ od presne nezistenej doby až do 26. marca 2011 W. W. zadovážoval nezisteným spôsobom omamné a psychotropné látky, najmä kokaín, od neznámeho dodávateľa, odovzdával ich P. A. na neznámom mieste na ďalší predaj, ktorá ich následne za týmto účelom dávala najmä odsúdenému Š. Č., pričom dňa 26. marca 2011 bol W. W. v osobnom motorovom vozidle zn. VW Touareg EČ: I., na Námestí sv. Františka v Bratislave, zaistený kokaín o hmotnosti 31,421 g, s prímiesou fenacetínu a levamozolu, s koncentráciou účinnej látky 36,1 % hmotnostných, čo zodpovedá 378 až 1134 obvykle jednorazovým dávkam drogy a predpokladaná hodnota predstavuje 5 505 € až 22 000 €, pričom kokaín je v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch zaradený do II. skupiny omamných látok a v súčasnosti je P. A. stíhaná samostatne v inom trestnom konaní a Š. Č. bol na základe rozsudku Okresného súdu Bratislava IV pod sp. zn. 2T 49/2012 zo dňa 19. apríla 2012 už právoplatne odsúdený.

Špecializovaný trestný súd obvinenému W. W. za to uložil podľa § 186 ods. 4, § 38 ods. 2, § 36 písm. j/, § 37 písm. h/, § 41 ods. 2 Tr. zák. v spojitosti s nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky PL. ÚS 106/2011 z 28. novembra 2012 úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 21 (dvadsaťjeden) rokov so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 3 Tr. zák. Obvinenému súčasne uložil tresty prepadnutia vecí - digitálna váha Pro scale calculator 550 a digitálna váha CD V2 50 v dizajne plastového obalu na CD v koženkovom puzdre, lebo boli použité na spáchanie trestného činu (§ 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák.) a finančnej čiastky 12 900 €, lebo ju páchatel získal trestným činom (§ 60 ods. 1 písm. c/ Tr. zák.), ako aj ochranný dohľad na 3 (tri) roky podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr. zák.

Proti rozsudku podali obvinený a jeho otec Ing. A. W. čo do výrokov o vine a treste a prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry čo do výroku o vine odvolania, ktoré Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) uznesením zo 6. novembra 2013, sp. zn. 1 To 9/2013 ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol. Odvolací súd mal svedeckými výpoveďami viacerých svedkov, znaleckými posudkami, domovou prehliadkou, prehliadkou motorového vozidla a listinnými dôkazmi, ktoré v plnom rozsahu považoval za zákonné, preukázanú činnosť obvineného v zločineckej skupine tzv. „S.“, resp. jeho účasť na skutkoch v bodoch 2/ a 3/ rozsudku. Rovnako konštatoval správnosť uložených trestov a ochranného dohľadu.

Rozsudok súdu prvého stupňa nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňom 6. novembra 2013, kedy vo veci rozhodol najvyšší súd.

Odpis rozhodnutia najvyššieho súdu prevzal obvinený 13. januára 2014, jeho obhajca 13. januára 2014, prokurátor 9. januára 2014, otec obvineného Ing. A. W. 13. januára 2014, poškodená O. F. 14. januára 2014 a poškodený L. I. 13. januára 2014.

Proti rozhodnutiu podal obvinený, prostredníctvom zvoleného obhajcu JUDr. Milana Cíbika, 12. januára 2017 dovolanie. Dovolanie oprel o dovolacie dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. g/ a písm. i/ Tr. por., že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom a rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Obvinený primárne namietol nezákonnosť 3 príkazov na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky vydaných sudcom pre prípravné konanie Okresného súdu Bratislava I z dôvodu ich nedostatočného odôvodnenia. Vo vzťahu k príkazom vydaným na účastnícke stanice patriace A. W., ktorú mal používať obvinený, a G. M., ktorú mala používať Z. W., uviedol, že v prípade účastníckej stanice patriacej inej ako záujmovej osobe musí byť v rámci odôvodnenia špecifikovaná operatívno-pátracia činnosť, spôsob a osoba, ktorá zistila, že príslušné telefónne číslo používa záujmová osoba. Zároveň je potrebné uskutočniť fiktívny kontrolný telefonát a uviesť závery zistené legálnym odposluchom inej účastníckej stanice. Pri účastníckej stanici vedenej na obchodnú spoločnosť je nutné

uviesť aj vzťah záujmovej osoby k obchodnej spoločnosti. Taktiež musí existovať konkrétna informácia o predchádzajúcom neúčinnom alebo podstatne sťaženom odhaľovaní a dokumentovaní činnosti, pre ktorú sa podnet na vydanie príkazu dáva. Keďže príkazy boli nezákonné, nebolo možné prihladiť na dôkazy vykonané prehratím zvukových záznamov na hlavnom pojednávaní. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 274/05, I. ÚS 117/07, III. ÚS 80/08, III. ÚS 133/2010, Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Tz 9/2006, 1 Tošš 46/2007 a 1 To 15/2010 a Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. III. ÚS ČR 287/96.

K skutku pod bodom 1/ rozsudku namietol výpovede svedkov I., O., Z., I. a I., ktoré ho mali usvedčovať. Listiny, najmä rozsudky v iných trestných veciach, na ktoré poukazoval súd prvého stupňa, sa ho netýkali, pričom súdom uvedená svedecká výpoveď svedka I., ako je zachytená na zvukovom zázname z hlavného pojednávania, nezodpovedá jeho výpovedi na hlavnom pojednávaní (nesúlad podstatných skutočností zo zvukového záznamu so zápisnicou z hlavného pojednávania). Obvinený ďalej poukázal na zjavnú deformáciu dôkazu v podobe prekrútenia výpovede svedka O. I. zo strany súdov nižšieho stupňa a prokurátora v neprospech obvineného. V osobe svedka išlo o jediného svedka „kajúcnika“, ktorý nebol zainteresovaný na predmetných skutkoch, a preto nemal dôvod prispôbovať svoju výpoveď za účelom zníženia trestu. Uvedený svedok v trestnej veci obvineného podrobne popísal členov ochranky a tzv. „mordkomanda“. Zároveň uviedol, že obvinený nikdy nebol členom zločineckej skupiny „S.“, neposkytol osobnú ochranu X. P., pričom svedok riadil činnosť ochranky a spolurozhodoval o výbere a zaradení vhodnej osoby do ochranky, v ochranke neexistovala funkcia tzv. zaskakujúceho ochrankára. Rovnako nemal vedomosť, že by obvinený mal na starosti obchod s drogami. Dôveryhodnosť tohto svedka pritom nebola v priebehu konania spochybnená. Napriek tomu, že si je obvinený vedomý zásady voľného hodnotenia dôkazov, mal za to, že táto nie je absolútna a má svoje limity, ktoré súdy nižšieho stupňa prekročili.

K skutku pod bodom 2/ rozsudku obvinený zopakoval argumentáciu o deformácii vyhodnotenia výpovede svedka O. I.. Nakoľko nebol členom zločineckej skupiny, skutok bol nesprávne právne kvalifikovaný s použitím ustanovenia § 186 ods. 4 písm. c/ Tr. zák.

Pri skutku pod bodom 3/ sa obvinený nestotožnil s vyčíslenou hodnotou drogy vo výške 5 505 Eur až 22 000 Eur. Súdy nižšieho stupňa sa v odôvodnení rozhodnutí nevysporiadali s takto ustálenou hodnotou drogy, pričom v tejto súvislosti neuviedli žiadny konkrétny dôkaz, ani nezdôvodnili, akým spôsobom bola vyčíslená hodnota kokaínu. Ustálenie hodnoty nevyplyva ani zo žiadneho znaleckého posudku, výsluchu znalca, svedeckej výpovede alebo iného dôkazu vykonaného na hlavnom pojednávaní. Hodnota drogy je pritom jedným z kvalifikačných znakov trestného činu podľa § 172 ods. 2 písm. e/ Tr. zák. Pri jej ustálení by sa malo vychádzať z minimálnej výšky ceny, za ktorú bolo možné zaistenú omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor predat' na čiernom trhu v období spáchania trestného činu a v mieste, kde bol trestný čin spáchaný, pričom je potrebné zohľadniť špecifiká čierneho trhu a prax koncových konzumentov návykových látok, ako to ustanovuje § 126 ods. 1 veta prvá Tr. zák. (rozsudok NS SR z 27. novembra 2012, sp. zn. 4 Tdo 32/2012). Uvedené údaje sa pritom nachádzajú v správach Národného monitorovacieho centra pre drogy, podľa ktorej za rok 2011 bola minimálna cena za 1 g kokaínu 50 Eur. Pri zaistenom množstve 31,421 g kokaínu by bola celková suma 1 571,05 Eur, čo nepredstavuje väčší rozsah, a preto nebolo možné kvalifikovať trestný čin aj podľa § 172 ods. 2 písm. e/ Tr. zák.

Dovolaciemu súdu navrhol zrušiť obe napadnuté rozhodnutia a vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Predseda senátu súdu prvého stupňa v súlade s ustanovením § 376 Tr. por. zaslal 19. januára 2017 rovnopis dovolania na vyjadrenie ostatným stranám, ktoré by mohli byť rozhodnutím o dovolaní priamo dotknuté. Možnosť vyjadriť sa dotknuté strany nevyužili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pri predbežnom prieskume zistil, že dovolanie bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonom stanovenej

lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.). Dovolanie podal obvinený v súlade s ustanovením § 373 ods. 1 Tr. por. prostredníctvom obhajcu. Zároveň však zistil, že dovolanie obvineného je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Dovolaací súd úvodom pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Nielen z označenia tohto opravného prostriedku ako mimoriadneho, ale predovšetkým zo samotnej úpravy dovolania v Trestnom poriadku je zrejmé, že dovolanie nie je určené k náprave akýchkoľvek pochybení súdov, ale len tých najzávažnejších - mimoriadnych - procesných a hmotnoprávných chýb. Tie sú ako dovolacie dôvody taxatívne uvedené v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por., pričom v porovnaní s dôvodmi zakotvenými v Trestnom poriadku pre zrušenie rozsudku v odvolacom konaní sú koncipované podstatne užšie.

Dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktorým bola vec právoplatne skončená. Predstavuje tak výnimočný prielom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Preto sú možnosti podania dovolania, vrátane dovolacích dôvodov, striktne obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia riadna opravná inšancia a dovolanie nebolo chápané len ako „ďalšie“ odvolanie.

Dovolaací súd nie je povolaný na revíziu napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy, práve naopak z ustanovenia § 385 ods. 1 Tr. por. expressis verbis vyplýva, že je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené. Viazanosť dovolacieho súdu dôvodmi dovolania sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Tr. por.) a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Tr. por. z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Tr. por.

Nedostatky napadnutého rozhodnutia obvinený uplatňoval v rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Odpočúvanie obvineného a jeho priateľky Z. W.Í. sa uskutočnilo na základe príkazov sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Bratislava I z 25. novembra 2010, sp. zn. OSBAI-V-611-1/2010-1Ntt-611/2010 a sp. zn. OSBAI-V-609-1/2010-1Ntt-609/2010, vydaných po prijatí návrhov prokurátorky Okresnej prokuratúry Bratislava IV z 25. novembra 2010, sp. zn. I-PO-V-86-1/2010 a sp. zn. I-PO-V-84-1/2010, pričom záujmovými osobami boli obvinený W. W. a Z. W. z dôvodu podozrenia z obchodovania s drogami. Získavanie poznatkov o ich trestnej činnosti iným spôsobom by bolo spojené s ťažkosťami, čo konštatoval už súd prvého stupňa. Súčasne vydanie príkazov na účastnícke stanice vedené na matku obvineného a G. M. nespôsobilo ich nezákonnosť, keďže z príkazov, návrhov prokurátorky a podnetu vyšetrovateľky sú identifikovateľné záujmové osoby, ktoré napokon mobilné čísla evidované na iné osoby aj skutočne používali.

V súvislosti s týmito námietkami voči príkazom sudcu pre prípravné konanie dovolací súd pripomína, že obvinený uvedenými námietkami argumentoval už v priebehu konania na súde prvého stupňa a rovnako uvedené námietky použil v odvolacom konaní. S jeho námietkami sa náležite vysporiadal už súd prvého stupňa v dôvodoch svojho rozhodnutia a taktiež odvolací súd. Uvedené príkazy preto i dovolací súd považuje za príkazy vydané v súlade so zákonom. Samotná stručnosť odôvodnenia príkazov ešte neznamená ich nezákonnosť. Treba si uvedomiť, že boli vydané v rannom štádiu konania, kde sa pracuje väčšinou s operatívnymi informáciami, ktorých bližšia konkretizácia by mohla spôsobiť zmarenie výkonu týchto úkonov.

Obvinený ďalej v rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. namietal svedecké výpovede jednotlivých svedkov a dezinterpretáciu výpovede svedka O. I..

V nadväznosti na uplatnené námietky je potrebné zdôrazniť, že v trestnom konaní platia zákonom

stanovené pravidlá pre zisťovanie skutkového stavu veci a pre hodnotenie dôkazov. Podľa nich je potrebné zisťovať skutkový stav veci v rozsahu, ktorý je nevyhnutný pre rozhodnutie. Trestný poriadok nestanovuje žiadne pravidlá, pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Platí zásada voľného hodnotenia dôkazov vyjadrená v § 2 ods. 12 Tr. por., podľa ktorej orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Je teda plne na úvahe súdu, aby sám rozhodol v okolnostiach prípadu, ktoré dôkazy na zistenie skutkového stavu, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, vykoná a ako ich vyhodnotí, bez ohľadu na to, ktorá zo strán konania ich navrhla.

Námietky obvineného smerujúce k rozsahu dokazovania a posúdenia dôkazov podľa jeho predstáv, nielen nespádajú pod dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por., ale ani pod žiaden iný dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Obvinený v dovolaní uplatnil aj dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. s tým, že vo vzťahu ku skutku 2/ namietol nesprávnosť kvalifikovania trestného činu podľa § 186 ods. 4 písm. c/ Tr. zák., pretože nebol členom zločineckej skupiny a vo vzťahu ku skutku 3/ posúdenie činu aj podľa § 172 ods. 2 písm. e/ Tr. zák. (vo väčšom rozsahu), nakoľko nebol vykonaný dôkaz, z ktorého by vyplývalo množstvo kokaínu uvedené v skutkovej vete.

Pokiaľ ide o skutok 2/, členstvo v zločineckej skupine mali súdy nižšieho stupňa preukázané výpoveďami svedkov Z., I., O., I., M., I.. Takto zistený skutkový stav dovolací súd nie je oprávnený skúmať a meniť. Vzhľadom na to možno konštatovať správnosť posúdenia konania obvineného ako člena nebezpečného zoskupenia, ktorým sa v zmysle ustanovenia § 141 Tr. zák. rozumie aj zločinecká skupina.

K skutku 3/ dovolací súd po preštudovaní predloženého spisového materiálu zistil, že súd prvého stupňa opomenul oboznámiť prípis riaditeľa odboru Prezídia Policajného zboru, úradu boja proti organizovanej kriminalite, národná protidrogová jednotka (č. l. 503 - 503a), v ktorom boli vyčíslené hodnoty zaisteného kokaínu za použitia poznatkov o cenách na čiernom trhu, s ohľadom na znalecký posudok č. PPZ-KEU-BA-EXP-2011/4203, ktorý ustálil hmotnosť látky zaistenej v osobnom motorovom vozidle zn. VW Touareg, priemernú koncentráciu (účinnú látku drogy) a tomu zodpovedajúci počet jednorazových dávok, ako aj s ohľadom na znalecký posudok č. PPZ-KEU-BA-EXP-2011/5891, ktorý skúmal tie isté skutočnosti vo vzťahu k látke zaistenej v trezore autoservisu. Súd pritom na hlavnom pojednávaní konanom 9. apríla 2013 (č. l. 3105 - 3117) vypočul k obojm znaleckým posudkom znalkyňu Ing. Zuzanu Fikarovú, ktorá zotrvala na záveroch uvedených v znaleckých posudkoch, t. j. aj na množstve a koncentrácii zaisteného kokaínu a tomu zodpovedajúcemu počtu jednorazových dávok. Napriek podstatnému pochybeniu zo strany súdu prvého stupňa, ktorý ani v odôvodnení rozsudku neuviedol, akými úvahami sa spravoval pri ustálení rozsahu činu, dovolací súd nevzhliadol dôvod na zrušenie napadnutého rozsudku v spojení s uznesením najvyššieho súdu, pretože prípadná nesprávnosť právnej kvalifikácie nemala vplyv na postavenie obvineného, ktorému bol uložený trest za obzvlášť závažný zločin vydieračského únosu, ako čin najprísnejšie trestný. Z ustanovenia § 371 ods. 5 Tr. por. pritom vyplýva nemožnosť použitia dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., ak zistené porušenie zásadne neovplyvnilo postavenie obvineného.

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmieta dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

V posudzovanej veci, ako z vyššie uvedeného vyplýva, neboli splnené zákonné podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g/, písm. i/ Tr. por., a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného W. W. podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.